

درآمد: نامه ی محمد علی پیرزاده به ناصرالدین شاه: تقاضای کمک مالی برای تکمیل ساخت خانه و خانقاه اش –
حوالی ۱۳۰۸-۱۳۱۰

پیرزاده به شاه تقاضای کمک مالی

هو

پرسش حال دل سوخته کن بهر خدا / نیست از شاه عجب گر بنوازد درویش

عرضه داشت فقیرانه درویشانه به حضور حق منظور مبارک انور سرکار اعلیحضرت اقدس ملوکانه ارواح
العالمین فده سال‌های سال است سفرأ و حضرأ برأ و بحرأ در اماکن متبرکه و در هر جا بوده‌ام با زبان پاک و دل
پاک درویشانه و بی ریا مسامحه و غفلت دعاگوئی ذات ملکوتی صفات اقدس همایونی نشده و دعاگوئی ذات
مبارک پادشاهی را مثل طاعت و عبادت بر خود واجب می‌داند.

شاه بیدار بخت را هر شب / ما نگهبان افسر و کلیم. برای آنکه

دعای گوشه نشینان بلا بگرداند/ چرا بگوشه چشمی بما نمی‌نگری.

بعد از مسافرتها و توقف طهران صاحب عیال و اولاد متعدد شده‌ام و تا بحال صاحب خانه و منزل نشده دو سال
قبل مرحوم مشیرالدوله در جنب مقبره مرحوم مبرور حاجی میرزا صفا رحمه‌الله علیه برای حقیر بنای منزل و
خانقاهی نمودند که محل سکناى عیال و فقرای دعاگو باشد قدری مخارج و اهتمام در ساختن خانقاه نمودند ولی
خیلی ناتمام و بی در و بن مانده است و نمی‌شود با عیال در آن صحرا توقف نمود. حالا بقدر پانصد تومان لازم
است که خانقاه تمام شود هرگاه مرحمت و توجه اعلیحضرت اقدس ملوکانه شامل حال این فقیر دعاگوی مخصوص
باشد وجهی مرحمت شود که خانقاه به انجام برسد و هرگاه فرمایش ملوکانه شود که جناب مستطاب اجل اشرف
امجد صدر اعظم دام اقباله العالی از محل محبت ماهی پنجاه تومان مقرری برای مخارج و صرف فقرا و
دعاگویان خانقاه برقرار بفرمایند که در این آخر عمر خانه بدوش و بی قبا و بی منزل بسر نرود که با حضور قلب
مشغول دعاگوئی ذات ملکوتی صفات اعلیحضرت اقدس شهریاری گردد. یا علی مدد دعاگوی مخصوص پیرزاده

پانوشت: پرسش حال دل سوخته کن بهر خدا / نیست از شاه عجب گر بنوازد درویش -- شاه بیدار بخت را هر شب
/ ما نگهبان افسر و کلیم -- دعای گوشه نشینان بلا بگرداند/ چرا بگوشه چشمی بما نمی‌نگری: هر سه از غزل
های حافظ است.

پیرزاده: حاج محمد علی نائینی (۱۲۵۱-۱۳۲۱): عارف مشهور دوره قاجار. نیاکان او همه اهل طریقت بودند. وی فرزند آقا محمد اسمعیل بود که در سال ۱۲۷۲ قمری، پس از درگذشت پدر، به تهران آمد و بعد از مدتی مشغول به سیاحت در ممالک خارجه گردید. در ادامه آن از مصر و شامات و بیت المقدس نیز دیدن کرد. سفرهای وی بین سال های ۱۲۷۵ و ۱۳۰۶ بود. در سال ۱۳۰۶ قمری که از اروپا بازگشت، سفرنامه خود را نوشت. در ایامی که در اسلامبول اقامت داشت به حاج میرزا صفاء ارادت می‌ورزید و از طرف او به حاج پیرزاده ملقب گردید و به وسیله حاج میرزا صفا با حاجی میرزا حسین خان سپهسالار خیلی مربوط شد و در سفرهای آذربایجان و خراسان همراه وی بود. حاجی پیرزاده در بازگشت از این سفرها در تهران مستقر شد و در همین شهر ازدواج نمود. پیرزاده خطی خوش داشت و شعر می سرود و به جهت حسن سلوک مورد توجه ناصرالدین شاه و مظفرالدین شاه و بسیاری از بود.

The Ghani Collection at Yale